

noget, som vi kan støtte os på. Hvorfor skal vi støtte os på, hvad der sker i perioden fra ca. 1660 og så op til den første lov fra 1858, hvor det er utvivlsomt, at der kommer store statslige bidrag ind? Hvis vi endelig skal anlægge den helt historiske tilgang, hvorfor skal vi så ikke lægge vægt på, at der var private midler, som indgik i det, som staten så kørte videre med?

Jeg synes i virkeligheden, at det er at gå alt for langt tilbage. For mig er det mere interessant, at havnen siden 1858 efter de oplysninger, der foreligger også fra Rigsarkivet, sådan set har klaret sig selv. Man har ikke hentet subsidier af nævneværdig betydning, lidt, men det er rene småpenge. Og det betyder ikke, at almenheden, hverken du eller jeg eller andre - det er jeg enig i, Jens Peter Christensen - bliver medejer af den grund, men det kan godt betyde, at man skal betragte enheden som selvstændig som beskyttet. Hvad skulle ellers være meningen med i 1913 udtrykkelig at kalde det en selvejende institution? Så kunne man med fordel have sprunget det over.

Der har altså heller ikke været noget med dækning af over- eller underskud, for hvis der havde været det, kunne det også have trukket i retning af, at der var en meget begrænset beskyttelse.

Hvordan ledelsen udpeges? Ja, her er der jo grundlæggende tale om en fastlæggelse af i hvert fald bestyrelsessammensætningen i selve lovforslaget, og der er statslige repræsentanter, men der er jo også kommunale repræsentanter i dog nogenlunde anseligt omfang.

Så er der et vigtigt spørgsmål, som nævnes til sidst i Zahles fremstilling, og det er enhedens tilknytning til det kommunale selvstyre. En havn som Københavns Havn har jo altså også en meget stor interesse for Københavns Kommune, og man kan vel også godt være enige om, at kommunen har vist en sådan interesse igennem årene. Det er klart, at kommunen ikke har overtaget havnen, som man kunne efter styrelsesloven fra 1857, men det betyder da ikke pludselig, at så er den af den grund statslig.

Hvis jeg skal konkludere på det grundlag her, så er jeg tilbøjelig til at mene, at Københavns Havn er en selvejende institution, som nok kan reguleres i en vis udstrækning - det skal jeg vende tilbage til om et øjeblik - men som også nyder en beskyttelse mod i hvert fald visse former for ejendomsindgreb. Det er ikke på nogen måde en situation, der kan sidestilles med den, vi har med

f.eks. Statsanstalten for Livsforsikring, som blev nævnt i Jens Peter Christensens indlæg.

Hvad så med det, der ligger i lovforslaget? Ja, der er jo to elementer, og det synes jeg måske er lidt overset i debatten.

Det ene er omdannelsen af havnen til et statsligt aktieselskab. Her er jeg ikke et sekund i tvivl om, at det er fuldstændig foreneligt med grundloven. Det er en almen regulering, som man har ret til at foretage fra lovgivningsmagts side, og vi har jo her også en klar dokumentation i retspraksis for, at den slags vil domstolene ikke skride ind over for. Det vægtigste argument i den henseende er jo dommen fra 1994, Ugeskrift for Retsvæsen 413, som også vedrørte præcis Københavns Havn. Da gik man et skridt videre, end man var gået i 1913, og nu tager man yderligere et skridt eller i hvert fald et skridt i en lidt anden retning. Det er der ikke noget som helst at sige til.

Det andet element, som derimod, synes jeg, er noget mere problematisk, er det, som der ikke siges noget om i selve lovforslaget, men som der siges noget om i bemærkningerne, nemlig at i forbindelse med dette her er det regeringens hensigt, at en del af egenkapitalen skal nyttiggøres bl.a. til finansiering af en del af den infrastruktur i Københavnsområdet, som København som helhed, Københavns Havn og de arealer, der gøres til genstand for byudvikling af havneselskabet, er afhængige af og nyder godt af. Dette bidrag skal ifølge bemærkningerne udgøre 750 mio. kr. i år 2000 og i hvert af de følgende 4 år 250 mio. kr., og det er noget, der løber op i en sum på ca. 1,75 mia. kr. Kan man egentlig gøre det?

Det er jo ikke en omformning af den institution. Det er simpelt hen, at man henter nogle penge, som man måske har god brug for, til at finansiere nogle forskellige aktiviteter. Jeg siger ikke, at det ikke kan være fornuftigt at hævde, at Københavns Havn har en såkaldt overkapitalisering. Det er utvivlsomt rigtigt, når man siger det. Men betyder det, at man så bare kan hente pengene og putte dem ind i statskassen, når vi altså har at gøre med en selvejende institution? Kunne man gå ned i Nationalbanken, hvis der viste sig at være et eller andet overskud dér, og sige: Vi mener, at der er tale om en overkapitalisering, så det beløb indlægger vi i statskassen?

Det er ikke noget, vi mig bekendt har nogen praksis, som belyser, men jeg er, for at sige det forsigtigt, skeptisk over for, om det er holdbart,